

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 24. januára 2013*

„Nesplnenie povinnosti členským štátom — Štátna pomoc nezlučiteľná so spoločným trhom — Povinnosť vymáhania — Nevykonanie — Námietka neprípustnosti — Právna sila rozhodnutej veci, ktorú predstavuje skorší rozsudok Súdneho dvora“

Vo veci C-529/09,

ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 108 ods. 2 druhého pododseku ZFEÚ podaná 18. decembra 2009,

Európska komisia, v zastúpení: L. Flynn a C. Urraca Caviedes, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobkyňa,

proti

Španielskemu kráľovstvu, v zastúpení: N. Díaz Abad, splnomocnená zástupkyňa, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanému,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory A. Tizzano, sudcovia A. Borg Barthet, M. Ilešič, J.-J. Kasel (spravodajca) a M. Berger,

generálna advokátka: V. Trstenjak,

tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 4. júla 2012,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná bez jej návrhov,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: španielčina.

Rozsudok

- 1 Európska komisia sa svojou žalobou domáha toho, aby Súdny dvor určil, že Španielske kráľovstvo si tým, že neprijalo v stanovenej lehote opatrenia potrebné na vykonanie rozhodnutia Komisie 1999/509/ES zo 14. októbra 1998 o štátnej pomoci poskytnutej Španielskom podnikom skupiny Magefesa a ich právnym nástupcom [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 198, s. 15), pokiaľ ide podnik Industrias Domésticas SA (ďalej len „Indosa“), nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 288 štvrtého odseku ZFEÚ, ako aj z článkov 2 a 3 tohto rozhodnutia.

Právny rámec

- 2 Odôvodnenie 13 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [108 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mím. vyd. 08/001, s. 339) znie:

„keďže v prípadoch protiprávnej pomoci, ktorá nie je zlučiteľná so spoločným trhom, by sa mala obnoviť efektívna súťaž; keďže na tento účel je potrebné, aby sa pomoc vrátane úrokov bez meškania vrátila; keďže je náležité, aby sa vrátenie realizovalo v súlade s postupmi vnútroštátneho práva; keďže uplatnenie týchto postupov by nemalo brániť okamžitému a efektívnemu vykonaniu rozhodnutia Komisie a obnove efektívnej súťaže; keďže, aby sa dosiahol tento výsledok, členské štáty by mali podniknúť všetky potrebné opatrenia na zabezpečenie účinnosti rozhodnutia Komisie“.

- 3 Článok 14 uvedeného nariadenia nazvaný „Vymáhanie pomoci“ uvádza:

„1. Kde sa prijímajú záporné rozhodnutia v prípadoch protiprávnej pomoci, Komisia rozhodne, že daný členský štát podnikne všetky potrebné opatrenia, aby vymohol pomoc od príjemcu... Komisia nebude vyžadovať vymáhanie pomoci, ak by to bolo v rozpore so všeobecnou zásadou práva spoločenstva.

2. Pomoc, ktorá sa má vymáhať podľa rozhodnutia o vymáhaní, bude zahŕňať úrok s príslušnou sadzbou stanovenou Komisiou. Úrok bude splatný od dátumu, kedy protiprávna pomoc bola k dispozícii príjemcovi, do dátumu jej vymáhania.

3. Bez toho, aby bolo dotknuté akékoľvek nariadenie Súdneho dvora [Európskej únie] podľa článku [278 ZFEÚ], vymáhanie sa bude realizovať bez meškania a v súlade s postupmi podľa vnútroštátneho práva daného členského štátu za predpokladu, že umožnia okamžité a účinné vykonanie rozhodnutia Komisie. Na tento účel a v prípade konania na národných súdoch dané členské štáty podniknú všetky potrebné kroky, ktoré sú k dispozícii v ich príslušných právnych systémoch, vrátane predbežných opatrení, bez dopadu na právo spoločenstva.“

- 4 Podľa znenia článku 23 ods. 1 toho istého nariadenia:

„Ak daný členský štát nepostupuje v súlade s podmienenými alebo zápornými rozhodnutiami najmä v prípadoch, na ktoré sa odvoláva článok 14, Komisia môže túto záležitosť predložiť priamo Súdnemu dvoru... v súlade s článkom [108 ods. 2 ZFEÚ].“

Okolnosti predchádzajúce sporu

Skutkové okolnosti

- 5 Magefesa je skupina španielskych priemyselných podnikov vyrábajúcich domáce potreby.

- 6 Skupina Magefesa je tvorená najmä štyrmi podnikmi, teda spoločnosťou Indosa usadenou v Baskicku, spoločnosťami Cubertera del Norte SA (ďalej len „Cunosa“) a Manufacturas Gur SA (ďalej len „GURSA“) usadenými v Kantábrii, ako aj spoločnosťou Manufacturas Inoxidables Gibraltar SA (ďalej len „MIGSA“) usadenou v Andalúzii.
- 7 Keďže skupina Magefesa mala od roku 1983 vážne finančné ťažkosti, bol v jej prípade uplatnený akčný program, ktorý zahŕňal najmä zníženie počtu zamestnancov, ako aj poskytnutie pomoci centrálnou španielskou vládou a regionálnymi vládami autonómnych oblastí Baskicko, Kantábria a Andalúzia, kde sa nachádzali rôzne továrne tejto skupiny.
- 8 Na účely poskytnutia tejto pomoci boli vytvorené v dotknutých autonómnych oblastiach správcové spoločnosti, teda Fiducias de la cocina y derivados SA (ďalej len „Ficodesa“) v Baskicku, Gestión de Magefesa en Cantabria v Kantábrii a Manufacturas Damma SA v Andalúzii.
- 9 Situácia sa však naďalej zhoršovala, a tak spoločnosť Cunosa skončila začiatkom roka 1994 svoju činnosť a bol na ňu 13. apríla 1994 vyhlásený konkurz, spoločnosť MIGSA skončila svoju činnosť v roku 1993 a bol na ňu vyhlásený konkurz 17. mája 1999. Pokiaľ ide o spoločnosť GURSA, od roku 1994 už nepodnikala a následne bola vyhlásená za platobne neschopnú.
- 10 Spoločnosť Indosa bola na základe žiadosti jej zamestnancov v tomto zmysle vyhlásená súdnym rozhodnutím z 19. júla 1994 za platobne neschopnú, a to so spätným účinkom k 24. februáru 1986. Spoločnosti Indosa však bolo novým súdnym rozhodnutím povolené pokračovať v činnosti, aby neboli ohrozené pracovné miesta 478 zamestnancov podniku.
- 11 Pokiaľ ide o správcové spoločnosti, spoločnosť Ficodesa bola vyhlásená za platobne neschopnú 19. januára 1995 a spoločnosť Manufacturas Damma SA, ako aj spoločnosť Gestión de Magefesa en Cantabria ukončili svoju činnosť.

Rozhodnutia Komisie

- 12 Skupiny Magefesa sa týkali dve konania v oblasti štátnej pomoci.
- 13 Dňa 20. decembra 1989 Komisia prijala rozhodnutie 91/1/EHS týkajúce sa pomoci, ktorú v Španielsku poskytla centrálna vláda a viaceré autonómne vlády spoločnosti MAGEFESA, výrobcovi domácich potrieb z nehrdzavejúcej ocele a drobných elektrických spotrebičov (Ú. v. ES L 5, 1991, s. 18), ktorým táto inštitúcia vyhlásila pomoc poskytnutú podnikom skupiny Magefesa vo forme úverových záruk, úveru za iných ako trhových podmienok a nenávratnú pomoc, ako aj úrokovú úľavu za protiprávnu a nezlučiteľnú so spoločným trhom.
- 14 Pomoc poskytnutá autonómnou oblasťou Baskicko, ktorá sa považovala za protiprávnu a nezlučiteľnú so spoločným trhom na základe rozhodnutia 91/1, mala takúto štruktúru:
  - úverová záruka 300 miliónov ESP poskytnutá priamo spoločnosti Indosa,
  - úverová záruka 672 miliónov de ESP poskytnutá spoločnosti Ficodesa, a
  - úroková úľava 9 miliónov ESP.
- 15 Tým istým rozhodnutím boli španielske orgány vyzvané, aby vzali späť úverové záruky, transformovali úver so zníženým úrokom na úver so štandardným úrokom a vymáhali nevratnú pomoc.

- 16 V roku 1997 Komisia dostala nové sťažnosti týkajúce jednak výhod vyplývajúcich pre podniky skupiny Magefesa z toho, že nevrátili pomoc vyhlásenú rozhodnutím 91/1 za nezlučiteľnú so spoločným trhom, ako aj jednak nedodržiavania finančných a daňových povinností týmito podnikmi. Následne sa táto inštitúcia rozhodla začať konanie zakotvené v článku 93 ods. 2 Zmluvy o ES (zmenený na článok 88 ods. 2 ES, teraz článok 108 ZFEÚ), pokiaľ ide o pomoc poskytnutú týmto podnikom alebo tým, ktoré boli ich právnymi nástupcami po roku 1989, a prijala 14. októbra 1998 rozhodnutie 1999/509. Toto rozhodnutie bolo oznámené španielskej vláde 29. októbra 1998.
- 17 Uvedeným rozhodnutím Komisia vyhlásila pomoc poskytnutú španielskymi orgánmi najmä spoločnosti Indosa, a to vo forme sústavného neplatenia daní a neodvážania poistného na sociálne zabezpečenie, a to tak do dňa vyhlásenia konkurzu na tento podnik, ako aj po tomto dátume, až do mája 1997, za protiprávnu a nezlučiteľnú so spoločným trhom.
- 18 V článku 2 toho istého rozhodnutia bolo Španielske kráľovstvo vyzvané na prijatie opatrení, ktoré boli potrebné na vymáhanie tejto pomoci od príjemcov, keďže vymáhané sumy mali zahŕňať úroky splatné odo dňa, keď bola uvedená pomoc poskytnutá, až do dňa jej skutočného vrátenia.
- 19 Na základe článku 3 rozhodnutia 1999/509 bolo Španielske kráľovstvo povinné informovať Komisiu v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia tohto rozhodnutia o opatreniach prijatých na jeho základe.
- 20 Žalobou podanou do kancelárie Súdneho dvora 28. decembra 1998 sa Španielske kráľovstvo na základe článku 173 Zmluvy o ES (zmenený na článok 230 ES, teraz článok 263 ZFEÚ) domáhalo zrušenia rozhodnutia 1999/509.
- 21 Rozsudkom z 12. októbra 2000, Španielsko/Komisia (C-480/98, Zb. s. I-8717), Súdny dvor rozhodol takto:
- „1. Rozhodnutie [1999/509] sa zrušuje v rozsahu, v akom stanovuje, že v sumách pomoci, ktoré sa majú vymáhať, majú byť zahrnuté úroky z pomoci protiprávne prijatej pred vyhlásením konkurzu na podniky Indosa a Cunosa, ktoré vznikli po tom, ako bol vyhlásený tento konkurz.
  2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.
  3. Španielske kráľovstvo znáša svoje vlastné trovy konania a je povinné nahradiť tri štvrtiny trov konania Európskej komisie.“
- 22 Dňa 22. decembra 1999 Komisia podala na základe článku 88 ods. 2 druhého pododseku ES žalobu o nesplnene povinnosti proti Španielskemu kráľovstvu, ktorou sa domáhala určenia, že Španielske kráľovstvo neprijalo v stanovenej lehote opatrenia potrebné na vykonanie rozhodnutí 91/1 a 1999/509.
- 23 Rozsudkom z 2. júla 2002, Komisia/Španielsko (C-499/99, Zb. s. I-6031), Súdny dvor rozhodol takto:
- „1. Španielske kráľovstvo si jednak tým, že neprijalo opatrenia potrebné na vykonanie rozhodnutia [91/1] v rozsahu, v akom ním bola pomoc poskytnutá podnikom [Indosa], [GURSA], [MIGSA] a [Cunosa] vyhlásená za protiprávnu a nezlučiteľnú so spoločným trhom, a rozhodnutia [1999/509] v rozsahu, v akom ním bola vyhlásená pomoc poskytnutá podnikom GURSA, MIGSA a Cunosa za protiprávnu a nezlučiteľnú so spoločným trhom, a jednak tým, že neinformovalo Komisiu v stanovenej lehote o opatreniach prijatých na vykonanie rozhodnutia 1999/509 v rozsahu, v akom ním bola vyhlásená pomoc poskytnutá podniku Indosa za protiprávnu a nezlučiteľnú so spoločným trhom, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 249 štvrtého odseku ES, ako aj z článkov 2 a 3 uvedených rozhodnutí.
  2. V zostávajúcej časti sa žaloba Komisie Európskych spoločenstiev zamieta.

3. Španielske kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.“

24 Ako vyplýva z odôvodnenia uvedeného rozsudku, Súdny dvor zamietol žalobu Komisie v rozsahu, v akom sa domáhala určenia, že Španielske kráľovstvo neprijalo opatrenia potrebné na vykonanie rozhodnutia 1999/509, keďže vychádzal z okolnosti, že o likvidácii spoločnosti Indosa sa rozhodlo na valnom zhromaždení veriteľov, ktoré sa konalo 4. júla 2000.

Komunikácia, ku ktorej došlo pred podaním tejto žaloby

25 Po vydaní už citovaného rozsudku Komisia/Španielsko viedli Komisia a Španielske kráľovstvo rozsiahlu korešpondenciu týkajúcu sa vymáhania pomoci uvedenej v rozhodnutiach 91/1 a 1999/509, ako aj vykonania uvedeného rozsudku.

26 Zo spisu predloženého Súdnemu dvoru vyplýva, že hoci na spoločnosť Indosa bol v roku 1994 vyhlásený konkurz, naďalej pokračovala vo svojej činnosti.

27 V odpovedi na žiadosti Komisie o informácie z 25. marca a 27. júla 2004, ako aj z 31. januára 2005 španielske orgány uviedli okrem iného listom z 31. marca 2005, že dohoda o likvidácii spoločnosti Indosa bola schválená 29. septembra 2004, že toto schválenie bolo napadnuté, ale bez toho, aby to malo odkladný účinok, a že preto môže začať postup likvidácie aktív spoločnosti Indosa.

28 V listoch z 5. júla a 16. decembra 2005 Komisia uviedla, že približne tri roky po vyhlásení už citovaného rozsudku Komisia/Španielsko spoločnosť Indosa naďalej pokračovala vo svojej činnosti, postup likvidácie jej aktív ešte stále nezačal a ešte nedošlo k vymáhaniu protiprávnej pomoci. Okrem toho táto inštitúcia požiadala, aby spoločnosť Indosa ukončila svoju činnosť a aby k likvidácii jej aktív došlo najneskôr do 25. januára 2006.

29 V priebehu toho istého roku, teda roku 2006, Komisia dospela k záveru, že rozhodnutia 91/1 a 1999/509 boli vykonané, pokiaľ ide o GURSA, MIGSA a Cunosa, keďže tieto spoločnosti ukončili svoju činnosť a ich aktíva bola predané za trhovú cenu. Čo sa však týka spoločnosti Indosa, výmena korešpondencie medzi Komisiou a španielskymi orgánmi pokračovala.

30 Listom z 30. mája 2006 Španielske kráľovstvo informovalo Komisiu, že dohoda o likvidácii spoločnosti Indosa nadobudla konečnú platnosť 2. mája 2006.

31 Komisia však v súbore listov, konkrétne z 18. októbra 2006, 27. januára 2007 a 26. septembra 2008, uviedla, že činnosti spoločnosti Indosa nikdy v skutočnosti neskončili a jej aktíva neboli zlikvidované. Informácie poskytnuté Španielskym kráľovstvom totiž preukázali, že činnosti spoločnosti Indosa sa vykonávali prostredníctvom jej dcérskej spoločnosti, v ktorej má účasť 100 %, teda spoločnosti Compañía de Menaje Doméstico SA (ďalej len „CMD“), ktorú založil konkurzný správca spoločnosti Indosa s cieľom uvádzať na trh produkciu tohto podniku, pričom na túto spoločnosť boli prevedené všetky aktíva spoločnosti Indosa, ako aj jej zamestnanci. Keďže Komisia dospela k záveru, že aktíva spoločnosti Indosa neboli prevedené otvoreným a transparentným postupom, Komisia dospela k záveru, že CMD vykonávala subvencovanú činnosť a že v dôsledku toho si účinné vykonanie rozhodnutia 91/1 vyžaduje vymáhanie predmetnej pomoci od CMD.

32 Španielske kráľovstvo odpovedalo súborom listov, do ktorého patria listy z 8. októbra a 13. novembra 2008, ako aj z 24. júla a 25. augusta 2009, z ktorých vyplýva, že na CMD bol vyhlásený konkurz 30. júna 2008 a že jej konkurzní správcovia predložili žiadosť o hromadnú výpoveď pracovných zmlúv všetkých zamestnancov, ktorá bola schválená príslušným vnútroštátnym súdom.

- 33 Listami z 18. augusta, 7. a 21. septembra 2009 Komisia požiadala, aby jej bol oznámený podrobný kalendár uvádzajúci presný dátum skončenia činnosti CMD, ako aj podrobnejšie informácie o postupe prevodu jej aktív vrátane dôkazu, že k tomuto prevodu došlo za trhových podmienok. Táto inštitúcia takisto požiadala Španielske kráľovstvo o poskytnutie dôkazov, ktoré preukazujú, že pomoc vyhlásená za nezlučiteľnú so spoločným trhom bola zapísaná do pasív CMD ako pohľadávka proti podstate.
- 34 V listoch z 21. septembra, 13. a 21. októbra 2009 Španielske kráľovstvo v podstate odpovedalo, že CMD skončila svoju činnosť 30. júla 2009, ale neposkytlo Komisii podrobný kalendár, ktorý žiadala.
- 35 Dňa 3. septembra 2009 bývalí zamestnanci CMD založili spoločnosť s ručením obmedzeným s účasťou zamestnancov s obchodným menom Euskomenaje 1870 SL (ďalej len „Euskomenaje“), ktorej činnosť spočíva vo výrobe a uvádzaní kuchynských potrieb a drobných elektrických spotrebičov na trh. Podľa Španielskeho kráľovstva bolo spoločnosti Euskomenaje povolené vykonávať „dočasnú činnosť“, aby sa zabezpečilo zachovanie priemyselných prevádzok a prostriedky na fixné náklady znižujúce podstatu v konkurznom konaní CMD.
- 36 Po založení uvedenej spoločnosti konkurzní správcovia CMD povolili predbežný prevod aktív CMD na Euskomenaje až do skončenia postupu likvidácie CMD.
- 37 Komisia na to reagovala tak, ako sa opisuje nižšie.
- 38 Jednak podala túto žalobu, ktorá sa týka toho, že Španielske kráľovstvo nevykonalo rozhodnutie 1999/509, pokiaľ ide o spoločnosť Indosa.
- 39 Jednak táto inštitúcia začala proti Španielskemu kráľovstvu konanie uvedené v článku 228 ES (teraz článok 260 ZFEÚ), pričom mu zaslala 23. novembra 2009 výzvu, ktorou vytýkala tomuto členskému štátu, že nevykonalo už citovaný rozsudok Komisia/Španielsko v rozsahu, v akom sa týka rozhodnutia 91/1 a spoločnosti Indosa.

Vývoj po podaní žaloby na Súdny dvor v tejto veci

- 40 Konanie týkajúce sa nevykonania rozsudku Súdneho dvora, ktorým sa konštatovalo nesplnenie povinnosti členského štátu vyplývajúcej z práva Únie, uvedené v predchádzajúcom bode, viedlo k rozsudku z 11. decembra 2012, Komisia/Španielsko (C-610/10).
- 41 Z tohto posledného uvedeného rozsudku vyplýva, že 26. januára 2010 Španielske kráľovstvo informovalo Komisiu, že spoločnosti Indosa a CMD boli v likvidácii a ukončili svoju činnosť.
- 42 Listami z 2. a 9. júna 2010 Španielske kráľovstvo najmä uviedlo, že autonómna oblasť Baskicko nie je na zozname veriteľov CMD, pokiaľ ide o pomoc vyhlásenú rozhodnutím 91/1 za protiprávnu a nezlučiteľnú so spoločným trhom, ale že sa prihlási do konkurzného konania tejto spoločnosti a požiada o zápis pohľadávky týkajúcej sa uvedenej pomoci do tohto zoznamu pohľadávok.
- 43 Listom zo 7. júla 2010 Španielske kráľovstvo oznámilo Komisii plán likvidácie CMD a uznesenie príslušného vnútroštátneho súdu z 22. júna 2010, ktorým bol tento plán schválený. Tento plán stanovoval, že všetky aktíva CMD sa musia predať jej veriteľom, teda v podstate zamestnancom CMD, ako čiastočná kompenzácia za ich pohľadávky okrem prípadu, ak by v lehote 15 dní odo dňa uverejnenia tohto plánu bola predložená lepšia ponuka. Z uvedeného plánu však vyplýva, že predmetná protiprávna pomoc sa nenachádza medzi uznanými pohľadávkami.
- 44 Dňa 3. decembra 2010 autonómna oblasť Baskicko predložila prihlášku pohľadávky, ktorá sa týkala vymáhania pomoci poskytnutej spoločnosti Indosa a bola vyhlásená rozhodnutím 91/1 za protiprávnu, do zoznamu pohľadávok v rámci konkurzného konania CMD. Keďže takto prihlásená pohľadávka bola

vo výške približne 16,5 milióna eur, teda v sume zjavne nižšej ako celá suma dotknutej pomoci, táto autonómna oblasť ju viackrát opravila a nakoniec dosiahla podľa jej poslednej prihlášky zo 7. decembra 2011 výšku 22 683 745 eur, čo je suma zodpovedajúca posúdeniu predmetnej pohľadávky zo strany Komisie.

- 45 Juzgado de lo Mercantil n°2 de Bilbao (Španielsko) uznesením z 12. januára 2011 nariadil skončenie činnosti CMD a zatvorenie jej prevádzok.
- 46 Dňa 3. marca 2011 autonómna oblasť Baskicko podala žiadosť na uvedený súd, ktorou požiadala, aby bola zastavená činnosť spoločnosti Euskomenaje, ktorá sa vykonávala v prevádzkach CMD.
- 47 Dňa 10. marca 2011 autonómna oblasť Baskicko podala odvolanie proti uzneseniu z 22. júna 2010 uvedenému v bode 43 tohto rozsudku, ktoré schválilo likvidačný plán CMD.
- 48 Audiencia Provincial de Bizkaia (Španielsko) uznesením zo 16. januára 2012 zrušil uvedené uznesenie a nariadil likvidáciu aktív CMD za podmienok voľnej, transparentnej súťaže, otvorenej tretím osobám.
- 49 Juzgado de lo Mercantil n°2 de Bilbao uznesením zo 4. apríla 2012 zapísal do pasív CMD pohľadávku vo výške 22 683 745 eur v prospech autonómnej oblasti Baskicko.

O žalobe

- 50 Samostatným podaním podaným do kancelárie Súdneho dvora 4. marca 2010 Španielske kráľovstvo vznieslo proti žalobe Komisie námietku neprípustnosti na základe článku 91 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora v znení uplatniteľnom k uvedenému dátumu. Súdny dvor rozhodol 31. augusta 2010, že spojí rozhodnutie o tejto námietke a o veci samej na spoločné konanie a preskúma ju v rámci tohto spoločného konania.

O námietke neprípustnosti

Argumentácia účastníkov konania

- 51 Španielske kráľovstvo uvádza, že táto žaloba je neprípustná, lebo je v rozpore so zásadou právnej sily rozhodnutej veci, ktorú predstavuje už citovaný rozsudok z 2. júla 2002, Komisia/Španielsko.
- 52 V tejto súvislosti tri podmienky vyžadované judikatúrou Súdneho dvora na to, aby bola prípustná námietka právnej sily rozhodnutej veci, teda identita účastníkov konania, predmet a príčinná súvislosť, sú v predmetnej veci splnené. V rámci žaloby stoja proti sebe tí istí účastníci konania, teda Komisia a Španielske kráľovstvo, predmet je rovnaký v oboch veciach, pretože ide o rozhodnutie 1999/509, a príčinná súvislosť je tá istá, keďže žaloba, ktorá viedla k vydaniu rozsudku uvedeného rozsudku Komisia/Španielsko, bola založená na článku 88 ods. 2 ES, čo je ustanovenie, ktoré zodpovedá dnes článku 108 ods. 2 ZFEÚ.
- 53 Keďže v už citovanom rozsudku z 2. júla 2002, Komisia/Španielsko, Súdny dvor v podstate rozhodol, že Španielske kráľovstvo si splnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z uvedeného rozhodnutia, táto žaloba by mala byť zamietnutá ako neprípustná, pretože sa týka otázky, o ktorej sa už rozhodlo. V bode 43 uvedeného rozsudku totiž Súdny dvor len konštatoval, pokiaľ ide o spoločnosť Indosa, že tento členský štát porušil iba povinnosť informovať Komisiu o opatreniach, ktoré už boli prijaté, a o opatreniach, ktoré ešte budú prijaté na vymáhanie pomoci poskytnutej tomuto podniku. Z bodov 40, 44 a 46 toho istého rozsudku vyplýva, že žaloba podaná touto inštitúciou bola na druhej

strane zamietnutá v rozsahu, v akom sa v nej vytýkalo Španielskemu kráľovstvu, že neprijalo opatrenia potrebné na vymáhanie pomoci poskytnutej spoločnosti Indosa, a to, podľa bodov 33 a 35 vyššie uvedeného rozsudku, z dôvodu, že valné zhromaždenie veriteľov rozhodlo o likvidácii tejto spoločnosti.

- 54 Španielske kráľovstvo dodáva, že pokiaľ ide o povinnosť informovať Komisiu o opatreniach prijatých na vykonanie rozhodnutia 1999/509 v ním stanovenej lehote, z bodu 42 už citovaného rozsudku z 2. júla 2002, Komisia/Španielsko, vyplýva, že podľa článku 3 tohto rozhodnutia táto lehota uplynula 29. decembra 1998, takže túto povinnosť je dnes už nemožné splniť.
- 55 Komisia navrhuje námietku neprípustnosti uvádzanú Španielskym kráľovstvom zamietnuť.
- 56 Táto inštitúcia v tejto súvislosti uvádza, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že v rámci žaloby o nesplnenie povinnosti právna sila rozhodnutej veci sa vzťahuje len na skutkové a právne body, o ktorých skutočne alebo nevyhnutne rozhodol rozsudok Súdneho dvora (pozri najmä rozsudky z 12. júna 2008, Komisia/Portugalsko, C-462/05, Zb. s. I-4183, bod 23, a z 29. júna 2010, Komisia/Luxembursko, C-526/08, Zb. s. I-6180, bod 27).
- 57 Konkrétnejšie, v súlade s touto judikatúrou v prípade zmeny okolností v predmetnej veci prináleží Komisii, aby určila, či táto zmena predstavuje podstatnú zmenu predpokladu, z ktorého vychádzal Súdny dvor vo svojom skoršom rozsudku, a v prípade, že sa takáto zmena zistila, je Komisia oprávnená podať novú žalobu.
- 58 O takýto prípad ide práve v tejto veci.
- 59 V bode 33 už citovaného rozsudku z 2. júla 2002, Komisia/Španielsko, totiž Súdny dvor vychádzal z predpokladu, že „valné zhromaždenie veriteľov sa konalo 4. júla 2000 na to, aby rozhodlo o pokračovaní alebo skončení činností spoločnosti Indosa a dohodlo sa na likvidácii podniku v lehote štyroch mesiacov“.
- 60 Potom sa však ukázalo, že na rozdiel od toho, čo sa dohodlo na uvedenom valnom zhromaždení veriteľov, spoločnosť Indosa nebola zlikvidovaná, ale jej činnosti naopak pokračovali, pričom ich vykonávala najprv priamo samotná spoločnosť Indosa a neskôr spoločnosť CMD, ktorá je dcérskou spoločnosťou spoločnosti Indosa.
- 61 Preto sa podstatné predpoklady týkajúce sa skutkových okolností, z ktorých vychádzal už citovaný rozsudok z 2. júla 2002, Komisia/Španielsko, nedokázali. Skutkové okolnosti uvedené v predchádzajúcom bode predstavujú totiž nové prvky, o ktorých tento uvedený rozsudok nerozhodol, takže predmet tohto sporu sa líši od predmetu veci, v ktorej bol vydaný uvedený rozsudok.
- 62 Komisia sa okrem toho nemohla obrátiť na Súdny dvor so žalobou proti Španielskemu kráľovstvu na základe článku 260 ods. 2 ZFEÚ, keďže v danom čase Súdny dvor ešte nekonštatoval, že tento členský štát si nesplnil povinnosť vymáhania protiprávnej pomoci poskytnutej spoločnosti Indosa, stanovenú rozhodnutím 1999/509.
- 63 Komisia dodáva, že keby Súdny dvor vyhovel námietke neprípustnosti, táto inštitúcia by bola zbavená nástrojov, ktoré jej dáva Zmluva FEÚ k dispozícii, aby prinútila členský štát vykonať rozhodnutie prijaté na účely nápravy skreslenia hospodárskej súťaže spôsobeného pomocou vyhlásenou za nezlučiteľnú so spoločným trhom. Teória zastávaná Španielskym kráľovstvom by tak zbavila právnu úpravu týkajúcu sa kontroly štátnej pomoci, ako aj rozhodnutie konštatujúce protiprávnosť pomoci, o ktorú ide vo veci samej, akéhokoľvek potrebného účinku.

Posúdenie Súdny dvorom

- 64 V prvom rade je dôležité pripomenúť dôležitosť zásady právnej sily rozhodnutej veci ako v právnom poriadku Únie, tak aj v právnych poriadkoch členských štátov (pozri rozsudok Komisia/Luxembursko, už citovaný, bod 26 a citovanú judikatúru).
- 65 Ako už Súdny dvor rozhodol, táto zásada je tiež uplatniteľná na konania o nesplnení povinnosti (rozsudok Komisia/Luxembursko, už citovaný, bod 27).
- 66 Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že právna sila rozhodnutej veci sa vzťahuje len na skutkové a právne body, o ktorých skutočne alebo nevyhnutne rozhodlo predmetné súdne rozhodnutie (rozsudok Komisia/Luxembursko, už citovaný, bod 27 a citovaná judikatúra).
- 67 Na účely zistenia, či Komisia porušila zásadu právnej sily rozhodnutej veci tým, že podala túto žalobu, je potrebné preskúmať, či vzhľadom na faktický a právny rámec oboch dotknutých konaní existuje v podstate skutková a právna zhoda medzi touto vecou a vecou, v ktorej bol vydaný už citovaný rozsudok z 2. júla 2002, Komisia/Španielsko (pozri rozsudok Komisia/Luxembursko, už citovaný, bod 28).
- 68 Konkrétnejšie ide o posúdenie toho, či predmet tohto sporu je taký istý ako ten, ktorý viedol k vydaniu uvedeného rozsudku Komisia/Španielsko (pozri v tomto zmysle rozsudok Komisia/Portugalsko, už citovaný, bod 27).
- 69 V druhom rade je potrebné uviesť, že prostriedok nápravy zakotvený v článku 108 ods. 2 druhom pododseku ZFEÚ predstavuje len jeden variant žaloby o nesplnenie povinnosti, prispôsobený špecificky na osobitné problémy, ktoré vyplývajú zo štátnej pomoci na hospodársku súťaž na vnútornom trhu (pozri rozsudok z 3. júla 2001, Komisia/Belgicko, C-378/98, Zb. s. I-5107, bod 24 a citovanú judikatúru).
- 70 V rámci konania začatého na základe článku 258 ZFEÚ Súdny dvor viackrát rozhodol, že existencia nesplnenia povinnosti sa musí hodnotiť vo vzťahu k situácii konkrétneho členského štátu ku dňu uplynutia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku a že Súdny dvor nemôže brať do úvahy neskoršie zmeny (pozri najmä rozsudok Komisia/Belgicko, už citovaný, bod 25).
- 71 Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora tiež vyplýva, že relevantný dátum na posúdenie nesplnenia povinnosti uvedeného v žalobe podanej na základe článku 108 ods. 2 druhého pododseku ZFEÚ je z dôvodu, že toto ustanovenie nestanovuje na rozdiel od článku 258 ZFEÚ postup pred začatím súdneho konania o nesplnení povinnosti a že v dôsledku toho Komisia nevydala odôvodnené stanovisko ukladajúce dotknutému členskému štátu lehotu na dosiahnutie súladu s právom Únie, v zásade dátum stanovený v rozhodnutí Komisie, ktorého nevykonanie je predmetom sporu (pozri najmä rozsudky zo 14. apríla 2011, Komisia/Poľsko, C-331/09, Zb. s. I-2933, bod 50 a citovanú judikatúru; z 1. marca 2012, Komisia/Grécko, C-354/10, bod 61, a z 28. júna 2012, Komisia/Grécko, C-485/10, bod 31).
- 72 Pokiaľ ide o lehotu stanovenú v predmetnom prípade, článok 3 rozhodnutia 1999/509 stanovoval Španielskemu kráľovstvu lehotu dvoch mesiacov odo dňa jeho oznámenia na informovanie Komisie o opatreniach prijatých na účely dosiahnutia súladu s týmto rozhodnutím.
- 73 Uvedené rozhodnutie bolo oznámené Španielskemu kráľovstvu 29. októbra 1998 a tak lehota dvoch mesiacov uvedená v jeho článku 3 uplynula 29. decembra 1998.

- 74 V predmetnom prípade je však potrebné konštatovať, že ako bolo už uvedené v bode 28 tohto rozsudku, v rámci dlhých diskusií, ku ktorým došlo medzi účastníkmi konania v súvislosti s vymáhaním predmetnej pomoci, Komisia stanovila v liste zo 16. decembra 2005 novú lehotu, ktorá uplynula 25. januára 2006, na to, aby uvedený členský štát splnil svoje povinnosti vyplývajúce z rozhodnutia 1999/509.
- 75 Je potrebné sa teda domnievať, že lehota stanovená v článku 3 uvedeného rozhodnutia bola nahradená lehotou vyplývajúcou z listu zo 16. decembra 2005, takže táto posledná uvedená lehota je relevantná na účely posúdenia nesplnenia povinnosti uvádzaného Komisiou v tejto veci (pozri v tomto zmysle rozsudky Komisia/Belgicko, už citovaný, bod 28, Komisia/Poľsko, už citovaný, bod 50, a z 28. júna 2012, Komisia/Grécko, bod 31).
- 76 Z toho vyplýva, že na účely posúdenia údajného nesplnenia povinnosti v rámci tohto konania musí Súdny dvor preskúmať takú skutkovú a právnu situáciu, ktorá existovala 25. januára 2006, a že preto relevantný dátum v predmetnej veci je na časovej osi neskorší ako dátum, kedy bol vydaný už citovaný rozsudok z 2. júla 2002, Komisia/Španielsko.
- 77 Za týchto okolností nemožno oprávnene tvrdiť, že tento spor a spor, ktorý viedol k vydaniu uvedeného rozsudku Komisia/Španielsko, majú rovnaký predmet.
- 78 Ako sa pripomenulo v bodoch 67 a 68 tohto rozsudku, zhoda predmetu oboch predmetných vecí v tom zmysle, že sa zakladajú na tej istej skutkovej a právnej situácii, predstavuje jednu z podmienok potrebných na to, aby sa prvému uvedenému súdному rozhodnutiu mohla priznať právna sila rozhodnutej veci vo vzťahu k prejednávanej veci.
- 79 V dôsledku toho námietka neprípustnosti podaná Španielskym kráľovstvom a založená na právnej sile rozhodnutej veci, ktorú má predstavovať už citovaný rozsudok z 2. júla 2002, Komisia/Španielsko, musí byť zamietnutá.

O veci samej

Argumentácia účastníkov konania

- 80 Komisia vytýka Španielskemu kráľovstvu, že neprijalo opatrenia potrebné na vykonanie rozhodnutia 1999/509, pokiaľ ide o vymáhanie protiprávnej pomoci poskytnutej spoločnosti Indosa.
- 81 Hoci na uvedený podnik bol vyhlásený od roku 1994 konkurz, táto pomoc sa od neho ani vymáhala, ani nebola zapísaná do zoznamu pohľadávok proti jeho konkurznej podstate.
- 82 Navyše činnosti spoločnosti Indosa pokračovali napriek vyhláseniu konkurzu tejto spoločnosti, pričom ich najprv vykonávala sama spoločnosť Indosa a potom jej dcérska spoločnosť, v ktorej mala 100 % účasť, teda CMD. Okrem toho prevod aktív spoločnosti Indosa na CMD bol vykonaný netransparentným spôsobom a bez verejnej súťaže.
- 83 Pokiaľ ide o CMD, čiže spoločnosť, na ktorú bol následne tiež vyhlásený konkurz, Komisia uvádza, že španielske orgány nepristúpili ani k vymáhaniu predmetnej protiprávnej pomoci od tohto podniku a že ani nezapísali pohľadávku týkajúcu sa vymáhania tejto pomoci do zoznamu pohľadávok v rámci konkurzného konania spoločnosti CMD.
- 84 Okrem toho po skončení činnosti spoločnosti CMD konkurenčná výhoda vyplývajúca z prijatia protiprávnej pomoci pretrvávala, t. j. užívala ju potom spoločnosť Euskomenaje, čo bol podnik vytvorený bývalými zamestnancami CMD, teda cieľom bolo, aby spoločnosť Euskomenaje pokračovala

vo vykonávanej činnosti až doteraz. To vedie k záveru, že táto transakcia opäť slúžila na obchádzanie povinností vyplývajúcich z likvidácie spoločnosti, ktorá prijala protiprávnu pomoc, keďže prevod aktív CMD na Euskomenaje prebehol bez účasti verejnosti a bez akejkoľvek protihodnoty.

- 85 Španielske kráľovstvo však uvádza, že prijalo všetky opatrenia na to, aby mohlo zabezpečiť vykonanie rozhodnutia 1999/509.
- 86 V tejto súvislosti tento členský štát v podstate tvrdí, že pokiaľ ide v prvom rade o zápis pohľadávky týkajúcej sa vymáhania predmetnej protiprávnej pomoci v rámci konkurzného konania CMD, autonómna oblasť Baskicko podnikla súbor krokov na tento účel.
- 87 Pokiaľ ide v druhom rade o skončenie činnosti, na ktorú sa poskytla pomoc, Španielske kráľovstvo pripúšťa, že pokračovala v priestoroch CMD prostredníctvom spoločnosti Euskomenaje. Tento členský štát však tvrdí, že prijal potrebné opatrenia na to, aby skončila táto činnosť.
- 88 Pokiaľ ide v treťom rade o predaj aktív CMD, Španielske kráľovstvo sa domnieva, odkazujúc na rozsudok zo 17. novembra 2011, Komisia/Taliansko (C-496/09, Zb. s. I-11483), že stačí na účely vykonania povinnosti vymáhania protiprávnej pomoci, ktorá je nezlučiteľná so spoločným trhom, aby bola do zoznamu pohľadávok zapísaná pohľadávka týkajúca sa vymáhania predmetnej pomoci, pričom predaj aktív príjemcu tejto pomoci za trhovú cenu sa už nevyžaduje.
- 89 Nakoniec Španielske kráľovstvo tvrdí, že majitelia pohľadávok, ktorí sú verejnými osobami, nemohli urýchliť likvidáciu CMD, ktorá prebieha pod dozorom súdu a podľa konania stanoveného uplatniteľnou vnútroštátnou právnou úpravou. Rôzne ťažkosti nezávislé od vôle Španielskeho kráľovstva vysvetľujú oneskorenia v tejto transakcii likvidácie. Nevymáhanie poskytnutej pomoci bolo spôsobené tým, že predmetné podniky sú v konkurznom konaní.

Posúdenie Súdny dvorom

- 90 Najprv je potrebné pripomenúť, že ako Súdny dvor opakovane rozhodol, odstránenie protiprávnej pomoci prostredníctvom jej vymáhania je logickým dôsledkom vyhlásenia jej protiprávnosti (pozri najmä rozsudok Komisia/Poľsko, už citovaný, bod 54 a citovanú judikatúru).
- 91 V dôsledku toho je členský štát, ktorému je určené rozhodnutie, ktoré ho zaväzuje vymáhať protiprávnu pomoc, povinný v zmysle článku 288 ZFEÚ prijať všetky vhodné opatrenia na zabezpečenie vykonania tohto rozhodnutia. Musí pristúpiť k účinnému vymáhaniu dlžných súm na účely odstránenia skreslenia hospodárskej súťaže spôsobenej konkurenčnou výhodou dosiahnutou protiprávnou pomocou (pozri rozsudok Komisia/Poľsko, už citovaný, body 55 a 56).
- 92 Okrem toho sa podľa článku 14 ods. 3 nariadenia č. 659/1999 musí vymáhanie pomoci vyhlásenej rozhodnutím Komisie za protiprávnu a nezlučiteľnú, ako vyplýva takisto aj z odôvodnenia 13 tohto nariadenia, uskutočniť bezodkladne a v súlade s postupmi stanovenými vnútroštátnym právnym poriadkom dotknutého členského štátu, pokiaľ umožňujú okamžité a účinné vykonanie uvedeného rozhodnutia, pričom takáto podmienka odráža požiadavky zásady efektivity zakotvenej judikatúrou Súdneho dvora (pozri rozsudky Komisia/Poľsko, už citovaný, bod 59, a z 29. marca 2012, Komisia/Taliansko, C-243/10, bod 36).
- 93 Na účely posúdenia dôvodnosti tejto žaloby je potrebné preto overiť, či sumy predmetnej protiprávnej pomoci boli vrátené podnikom, ktorý bol jej príjemcom, v stanovenej lehote.
- 94 Hneď na úvod je potrebné konštatovať, že spor, ktorý Súdny dvor rieši, sa týka výlučne pomoci poskytnutej spoločnosti Indosa, ktorá bola vyhlásená za nezlučiteľnú so spoločným trhom rozhodnutím 1999/509.

- 95 Je potrebné v tejto súvislosti pripomenúť, že v súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora referenčný dátum na uplatnenie článku 108 ods. 2 druhého pododseku ZFEÚ je dátum, ktorý je stanovený v rozhodnutí, ktorého nevykonanie je predmetom sporu, alebo prípadne dátum, ktorý Komisia následne stanovila (pozri najmä rozsudok z 28. júna 2012, Komisia/Grécko, už citovaný, bod 31).
- 96 Ako už bolo uvedené v bodoch 74 až 76 tohto rozsudku, relevantný dátum v predmetnom konaní je dátum uplynutia lehoty stanovenej Komisiou v liste zo 16. decembra 2005, teda 25. januára 2006.
- 97 V predmetnom prípade je nesporné, že k tomuto poslednému uvedenému dátumu protiprávna pomoc, ktorú čerpala spoločnosť Indosa, nebola vrátená týmto podnikom. Je potrebné navyše konštatovať, že pokiaľ ide o túto pomoc, žiadna suma uvedená v rozhodnutí 1999/509 nebola až do dátumu, kedy sa konalo pojednávanie v tejto veci, predmetom vymáhania.
- 98 Taká situácia je zjavne nezlučiteľná s povinnosťou členského štátu dosiahnuť účinné vymáhanie dlžných súm a predstavuje zjavné porušenie povinnosti okamžitého a účinného vykonania uvedeného rozhodnutia.
- 99 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že jediným obranným prostriedkom, ktorý môže členský štát uplatniť proti žalobe o nesplnenie povinnosti podanej Komisiou na základe článku 108 ods. 2 ZFEÚ, je absolútna nemožnosť správne vykonať rozhodnutie tejto inštitúcie nariaďujúce vymáhanie predmetnej pomoci (pozri najmä rozsudok Komisia/Poľsko, už citovaný, bod 69 a citovanú judikatúru).
- 100 V tejto veci však Španielske kráľovstvo ani len netvrdilo, že by existovala takáto absolútna nemožnosť vykonania.
- 101 V každom prípade je potrebné pripomenúť, že jednak podmienka týkajúca sa existencie absolútnej nemožnosti nie je splnená, ak sa žalovaný členský štát obmedzí na to, že uvedie právne, politické alebo praktické ťažkosti spojené s vykonaním dotknutého rozhodnutia bez toho, aby prijal skutočné opatrenia vo vzťahu k predmetným podnikom na účely vymáhania pomoci a Komisii navrhol alternatívne možnosti vykonania tohto rozhodnutia, ktoré by umožnili prekonať uvedené ťažkosti, a že jednak údajné interné problémy vzniknuté pri výkone rozhodnutia Komisie nemôžu odôvodniť to, že tento členský štát nedodržel povinnosti, ktoré mu vyplývajú z práva Únie (pozri rozsudok Komisia/Poľsko, už citovaný, body 70 a 72).
- 102 Za týchto podmienok vysvetlenia podané uvedeným členským štátom na obranu, ktoré sa zakladajú na údajných ťažkostiach interného charakteru, nemožno v žiadnom prípade uznať na odôvodnenie nevykonania rozhodnutia 1999/509.
- 103 Pokiaľ ide o okolnosť uvádzanú Španielskym kráľovstvom, podľa ktorej na spoločnosť Indosa, takisto ako na spoločnosť CMD, ktorá bola jej nástupcom, bol vyhlásený konkurz a vymáhanie predmetnej pomoci sa stalo nemožným z dôvodu neexistencie aktív, je potrebné uviesť, že keď sa protiprávne poskytnutá pomoc musí vymáhať od podniku v konkurze alebo podniku, proti ktorému bolo začaté konkurzné konanie, ktorého cieľom je speňažiť majetok a uspokojiť veriteľov, Súdny dvor opakovane rozhodol, že skutočnosť, že tento podnik má ťažkosti alebo je v konkurze, nemá vplyv na povinnosť vymáhania (pozri rozsudok z 11. decembra 2012, Komisia/Španielsko, už citovaný, bod 71 a citovanú judikatúru).
- 104 Podľa ustálenej judikatúry takisto možno obnovenie predchádzajúceho stavu a odstránenie narušenia hospodárskej súťaže vyplývajúce z protiprávne poskytnutej pomoci v zásade dosiahnuť zápisom pohľadávky vymáhanej spornej pomoci do zoznamu pohľadávok (pozri rozsudok z 11. decembra 2012, Komisia/Španielsko, už citovaný, bod 72 a citovanú judikatúru).

- 105 V predmetnej veci je nesporné, že k relevantnému dátumu, t. j. k 25. januáru 2006, sa protiprávna pomoc nestala predmetom takéhoto zápisu.
- 106 Vzhľadom na osobitosti tejto veci, ako aj argumenty predložené účastníkmi konania, je potrebné okrem toho upresniť, že na rozdiel od toho, čo uvádza Španielske kráľovstvo, hoci zápis pohľadávky týkajúcej sa predmetnej pomoci do zoznamu pohľadávok bol vykonaný v stanovenej lehote, splnenie tejto formality samo osebe nepostačuje na splnenie povinnosti vykonať rozhodnutie 1999/509 a odstrániť skreslenie hospodárskej súťaže vzniknuté poskytnutím tejto pomoci.
- 107 Ako totiž už Súdny dvor viackrát rozhodol, zápis pohľadávky týkajúcej sa vymáhania dotknutej štátnej pomoci do zoznamu pohľadávok stačí na splnenie povinnosti vymáhania len v prípade, že štátne orgány nemôžu vymáhať celú sumu pomoci a konkurzné konanie vedie k likvidácii podniku, ktorý prijal protiprávnu pomoc, teda k definitívnemu skončeniu jeho činnosti (rozsudok z 11. decembra 2012, Komisia/Španielsko, už citovaný, bod 104 a citovanú judikatúru).
- 108 V predmetnom prípade sa však zdá, že nielenže nebola k 25. januáru 2006 ukončená likvidácia spoločnosti Indosa, ale navyše jej činnosti pokračovali prostredníctvom spoločností CMD a potom Euskomenaje.
- 109 Keďže podnik, ktorý bol príjemcom protiprávnej pomoci, je v konkurze, pričom bola založená iná spoločnosť, aby pokračovala v časti činností tohto podniku v konkurze, pokračovanie v tejto činnosti bez toho, aby dotknutá pomoc bola v plnom rozsahu vymáhaná, môže spôsobovať pretrvávanie skreslenia hospodárskej súťaže spôsobeného konkurenčnou výhodou, ktorú tento podnik získal na trhu oproti svojim konkurentom. Takáto novozaložená spoločnosť môže, ak má naďalej prospech z tejto výhody, byť povinná vrátiť predmetnú pomoc. O takýto prípad ide najmä vtedy, keď sa preukáže, že táto spoločnosť naďalej skutočne využíva konkurenčnú výhodu vyplývajúcu z tejto pomoci, obzvlášť ak táto spoločnosť nadobudne aktíva spoločnosti v likvidácii bez toho, aby zaplatila ako protihodnotu cenu stanovenú za trhových podmienok, alebo ak sa preukáže, že založenie takejto spoločnosti spôsobilo vyhnutie sa povinnosti vrátenia uvedenej pomoci. Osobitne to platí, keď zaplatenie ceny stanovenej za trhových podmienok nepostačuje na neutralizáciu konkurenčnej výhody vyplývajúcej z poskytnutia protiprávnej pomoci. Vyššie uvedené úvahy nevyvracia ani už citovaný rozsudok zo 17. novembra 2011, Komisia/Taliansko, na ktorý sa odvoláva Španielske kráľovstvo (rozsudok z 11. decembra 2012, Komisia/Španielsko, už citovaný, body 106 a 108).
- 110 V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že v predmetnom prípade Španielske kráľovstvo neprijalo v stanovenej lehote nijaké opatrenie takej povahy, aby sa zabezpečilo vymáhanie predmetnej protiprávnej pomoci.
- 111 Autonómna oblasť Baskicko podala až 3. decembra 2010 prihlášku časti pohľadávky týkajúcej sa vymáhania protiprávnej pomoci, aby bola zapísaná do zoznamu pohľadávok v rámci konkurzného konania spoločnosti CMD. Okrem toho, ako vyplýva z bodov 23 a 73 už citovaného rozsudku z 11. decembra 2012, Komisia/Španielsko, takto prihlásená pohľadávka sa týkala pomoci vyhlásenej za protiprávnu rozhodnutím 91/1, kým tento spor sa týka pomoci uvedenej v rozhodnutí 1999/509.
- 112 Ďalej, až 3. marca 2011 uvedená autonómna oblasť podala žiadosť na Juzgado de lo Mercantil n°2 de Bilbao, aby bola ukončená činnosť Euskomenaje, ktorá prebiehala v priestoroch CMD.
- 113 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba teda dospieť k záveru, že Španielske kráľovstvo nemôže platne tvrdiť, že vykonalo rozhodnutie 1999/509, takže žaloba podaná Komisiou sa musí považovať za dôvodnú v celom rozsahu.

114 V dôsledku toho treba konštatovať, že Španielske kráľovstvo si tým, že v stanovenej lehote neprijalo opatrenia potrebné na zabezpečenie vykonania rozhodnutia 1999/509, pokiaľ ide o spoločnosť Indosa, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 288 štvrtého odseku ZFEÚ, ako aj z článkov 2 a 3 tohto rozhodnutia.

O trovách

115 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla zaviazať Španielske kráľovstvo na náhradu trov konania a Španielske kráľovstvo nemalo úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ho na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Španielske kráľovstvo si tým, že v stanovenej lehote neprijalo opatrenia potrebné na zabezpečenie vykonania rozhodnutia Komisie 1999/509/ES zo 14. októbra 1998 o štátnej pomoci poskytnutej Španielskom podnikom skupiny Magefesa a ich právnym nástupcom, pokiaľ ide o spoločnosť Industrias Domésticas SA, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 288 štvrtého odseku ZFEÚ, ako aj z článkov 2 a 3 tohto rozhodnutia.**
- 2. Španielske kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.**

Podpisy